

ЗА АВТОРИТЕ / ABOUT THE AUTHORS

БРАГА, Татяна – доктор. Главен асистент в Секцията за история на българския език към Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките. Магистър по българска и украинска филология, Филологически факултет, Одески национален университет „И. И. Мечников“ (Украйна); магистър по право, Юридически факултет. Научни интереси: история на българския език; старобългарски език; палеография; кодикология; историческа лингвокултурология. Публикации: *Одеските дамаскини от сбирката на В. Григорович. Българско културно-историческо наследство. Палеография. Кодикология. Датировка.* (Монография) (2023), *Приписки и бележки в Одеските дамаскини от сбирката на В. И. Григорович* (2002), *Виктор Иванович Григорович и Одеските дамаскини от сбирката му* (2003), *Лексическите заимствования из османското турско езиково наследство в новобългарските паметници XVII–XVIII в.в. (на материале Одеских дамаскинов)* (2022), *Диалог культур Болгария – Украйна в репрезентации малоизвестных науке новобългарских Одеских дамаскинов* (под печат).

ВАСИЛЕВА, Лиляна – доктор. Доцент в Секцията за българска диалектология и лингвистична география към Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките. Научните ѝ интереси са в областта на българската диалектология и лингвистична география, диалектна лексикология и лексикография, словообразуване. Автор е на монографията *Българско словно богатство. Словообразователни хетероними в българските говори* (2009); съавтор е на *Български диалектен атлас. Обобщаващ том. Ч. I–III. Фонетика. Акцентология. Лексика* (авт. колектив) (2001), *Български диалектен атлас. Обобщаващ том. Ч. IV. Морфология* (авт. колектив) (2016), *Еркеч – паметта на езика. Традиции и устойчиви тенденции в един архаичен български говор – говора на село Еркеч (днес Козичино), Поморийско* (2012), на *Карта на диалектната делитба на българския език* (2014 и 2016), *Общеславянский лингвистический атлас. Серия лексико-словообразовательная. Выпуск 12. Личные черты человека. Москва – Санкт-Петербург: Нестор-История* (2020) и др.

ВИТАНОВА, Марияна – доктор. Доцент в Секцията за етнолингвистика към Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при

Българската академия на науките. Научните ѝ интереси са в областта на етнолингвистиката, лингвокултурологията, диалектологията. Издадени монографии: *Човек и свят. Лингвокултурологични проучвания* (2012); *Языковые фрагменты* (2015). По-важни публикации: *Архаични черти и иновации в диалекта на преселниците от с. Кръстополе (Еникьой), Ксантийско* (2005); *Зоонимите в българските пословици, поговорки и фразеологизми* (2011); *Село и град во фразеологии и диалектах болгарского языка* (2013); *Здравето и болестта в диалектите и фразеологията* (2015); *Концептът труд/работа в българската езикова картина на света* (2016); *Терминологията в българската етнолингвистична литература* (2023) и др. Съавтор на: *Български диалектен атлас. Обобщаващ том. Встъпителна част* (1988); *Български диалектен атлас. Обобщаващ том. Ч. I–III. Фонетика. Акцентология. Лексика* (2001). Съавтор и редактор на: *Български диалектен атлас. Обобщаващ том. Ч. IV. Морфология* (2016), носител на наградата за колективен научен труд по езикознание на името на акад. Владимир Георгиев за 2017 г. Съавтор и редактор на: *Етнолингвистичен речник на българската народна медицина* (2021).

КОЕВА, Светла – доктор. Професор в Секцията по компютърна лингвистика към Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките. Чете лекции по синтаксис на българския език в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“, както и лекционните курсове *Увод в компютърната лингвистика* и *Съвременни лингвистични теории* в Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Автор е на 5 книги и над 200 студии и статии, свързани с формалното описание на българския език на морфологично и синтактично равнище. Ръководител е на множество международни научни проекти, свързани с компютърната обработка на естествените езици.

МИТРИНОВ, Георги – доктор. Доцент в Секцията за история на българския език към Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките. Научните му интереси са свързани с изследване на възрожденските писмени паметници от Родопите и Беломорието, на южнородопските български говори в Северна Гърция, на българските преселнически говори в Турция, на българското езиково културно-историческо наследство в Западна Тракия и Егейска Македония. По-важни публикации: *Родопско книжовно наследство. Райковски дамаскин. Ново пълно издание на текстовете в същинската част на сборника* (2005); *Южнородопските български говори в Ксантийско и Гюмюрджинско* (2011); *Речник на българските говори в Южните Родопи, Драмско и Сярско* (в съавторство с Л. Антонова) (2011).

МИЧЕВА-ПЕЙЧЕВА, Калина – доктор. Доцент в Секцията за история на българския език в Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“

при Българската академия на науките. Научните ѝ интереси са в сферата на етнолингвистиката и лингвокултурологията. Основни публикации: *Семантичната опозиция чист – нечист в езика на Патриарх Евтимий* (2009); *Семантичната опозиция чистый – нечистый в древнеболгарском языке* (2011), *Сблъсъкът на чистотата и нечистотата в българския език и култура* (2013). Носителка е на наградата „Млад учен“ на Института за български език през 2012 г.

МУРДАРОВ, Владко – доктор на филологическите науки. Професор в Секцията за съвременен български език към Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките. Работи в областта на историята на българския книжовен език и на българското езикознание, съвременното българско словообразуване и езиковата култура. По-важни монографии: *Съвременни словообразователни процеси (очерк върху българското словообразуване)* (1983); *Мюнхен и развитието на българското езикознание* (1990); *Виенската славистика и българското езикознание 1822–1849–1919* (2001); *Разни нови езикови съвети* (2019); *Разни съвети за чуждите думи* (2023) и др. Съавтор е в *Правопис и пунктуация на българския език. Основни правила* (2011), *Обратния речник на българския език* (2011); *Официалния правописен речник на българския език* (2012), *Официалния правописен речник на българския език. Глаголи* (2016). Удостоен през 2023 г. с Почетния знак *Златен век* на Министерството на културата и с Почетния знак на БАН *Марин Дринов*.

ПАСКАЛЕВ, Николай – доктор. Главен асистент в Секцията за съвременен български език към Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките. Научните му интереси са в областта на съвременния български език, езиковата култура, прагматиката, социоллингвистиката. По-важни публикации: *Учтивостта: начин на употреба* (2004); *Социоллингвистичен анализ на обръщенията в съвременния български език (във връзка с изразяването на учтивост)* (2006); *Евфемизмите през призмата на учтивостта* (2006); *Някои езикови средства за изразяване на неучтивост в съвременния български език* (2008), *Комуникативна норма и учтивост (опит за диахронен анализ)* (2011), *Семантична структура на една група деминутиви в съвременния български език* (2013), *Езикова реализация на извиненията в съвременния български език* (2014), *Езикови единици с прагматичен компонент в значението си в първите научни граматика на българския език* (2015), *Комплиментите в съвременния български език* (2018), *Полипредложни конструкции в съвременния български език* (в съавторство с Илияна Кунева) (2022), *Двойните и множествените умалителни в българския език* (2023). Съавтор е в *Правопис и пунктуация на българския език. Основни правила* (2011), *Обратния речник на българския език* (2011), *Официалния правописен речник на българския език* (2012), *Официалния правописен речник на българския език. Глаголи* (2016).

От 2017 година е лектор по български език, литература и култура в Букурещкия университет (Румъния).

ПОПОВА, Мария – доктор на филологическите науки. Член-кореспондент на Българската академия на науките. Дългогодишен професор в Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“. Работи в областта на съвременния български език, лексикологията. Занимава се най-вече с терминология и терминография. Автор е на монографиите: *Типология на терминологичната номинация* (1990), *Понятийно-семантичната категория свойство в българската терминология* (2000), *Терминологичен речник по хуманитарни науки* (в съавторство) (2007), *Теория на терминологията* (2012).

СТЕФАНОВА, Валентина – доктор. Главен асистент в Секцията по компютърна лингвистика към Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките; защитила дисертация по История на българския език към Катедра по кирилометодиевистика към Факултета по славянски филологии на СУ „Св. Климент Охридски“; завършила магистърски програми по „Лингвистика – езикови системи и речеве практики“ и „Компютърна лингвистика. Интернет технологии в хуманитаристиката“ в Софийския университет. Публикации: Класификационен модел на прилагателните имена в Българския уърднет. (2016), *On Hidden Semantic Relations between Nouns in WordNet*. (2019), *Опит за класификация на предикативи за състояние*. (2022) и др.

СТОЯНОВА, Ивелина – доктор. Сътрудник в Секцията по компютърна лингвистика към Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките; магистър по българска филология (Софийски университет); бакалавър по компютърни науки и математика (Университет на Бат, Великобритания); доктор по общо езикознание (компютърна лингвистика, Институт за български език). Работи в областта на езиковите ресурси и разработването на приложения за обработка на български език. Има редица публикации, посветени на Българския национален корпус, Уърднет, Фреймнет, концептуалната структура на глаголите, съставните думи в българския език и др. Публикации: *Expanding the Conceptual Description of Verbs in WordNet with Semantic and Syntactic Information* (2023, в съавторство със Св. Лесева), *Linked Resources towards Enhancing the Conceptual Description of General Lexis Verbs Using Syntactic Information* (2022, в съавторство със Св. Лесева) и др.

ТОДОРОВА, Мария – доктор. Главен асистент в Секцията по компютърна лингвистика към Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките. Основният ѝ научен интерес се фокусира в областта на лексикалната семантика и фразеология, фор-

малната морфология и синтаксис през призмата на целите на компютърната лингвистика. Докторската ѝ дисертация е насочена към формалното описание на глаголните фразеологизми в българския език. Участва в разработката на някои от най-големите електронни лексикални ресурси за български език – българския Уърднет (БулНет) и Българския национален корпус и в момента участва в разработката на българския Фреймнет. Теоретичната ѝ работа се основава на наблюденията при работата с данните в тях. Преподава магистърски курс по *Увод във формалното описание на естествените езици* в СУ „Св. Климент Охридски“. Публикации: *Semantic Annotation of Verbs of Contact in Bulgarian* (2023), *Idiomatic Predicatives in Bulgarian* (2023), *State Semantics, Predicatives and Idiomaticity* (2022).

ЦИБРАНСКА-КОСТОВА, Марияна – доктор на филологическите науки. Професор в Секцията за история на българския език в Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките и неин ръководител. По-важни области на научен интерес: славянската юридическа книжнина между Изтока и Запада на християнството; текстология, извори и археография на Българското средновековие; старобългарски език и история на българския език; първите кирилски инкунабули и палеотипи от XV–XVI в. Издадени научни монографии: *Формиране и развитие на старобългарските лексикални норми в църковноюридическата книжнина* (2000); *Етюди върху кирилската палеотипия XV–XVIII в.* (2007); *Покаяната книжнина на Българското средновековие IX–XVIII в. (езиково-текстологични и културологични аспекти)* (2011); *Български епитимийник от XV–XVI в.* (2011); *Зайковски требник от XIV век. Изследване и текст* (2012) (в съавторство с Елка Мирчева); *Яков Крайков и неговият сборник „Различни потреби“ между Венеция и Балканите през XVI век* (2013). Член на авторския колектив на *Речник на книжовния български език на народна основа от XVII в. (върху текст на Тихонравовския дамаскин)* (2013) – носител на наградата за езикознание на името на акад. Владимир Георгиев за 2013 г.